

Abstrakt

Tato práce zkoumá fenomén využití fotbalu k ovlivňování vnitřní politiky na případě Ruské federace po nástupu Vladimira Putina na post prezidenta v roce 2000. Fotbal se v Sovětském svazu a Rusku vyvíjel v těsné interakci s politikou prakticky po celou svou historii, spolu s proměnami politických a ekonomických poměrů se ale měnila i forma jeho instrumentalizace a aktéři, kteří měli možnost do fotbalu zasahovat. Nástup Vladimira Putina na post prezidenta a jeho zásah do dosavadní moci oligarchů znamenal posun k výraznější a aktivnější roli Kremlu i vzhledem k využití fotbalových klubů. Analýza konkrétních případů spolu s faktem, že většinu ruských profesionálních fotbalových klubů v současnosti vlastní přímo stát, vede autora práce k tezi, že hlavním aktérem instrumentalizace fotbalu v Rusku se po konsolidaci Putinova režimu stal právě Kreml. Tento pohled znamená posun ve zkoumání interakce ruského fotbalu a politiky, ve kterém byl dosud kladen důraz především na roli oligarchů (proces tzv. „berlusconizace“). Formu přímého využití fotbalu Kremlem představuje tato práce na dvojici nejvýraznějších a mediálně nejvíce pokrytých případů – klubu Terek Groznyj z Čečenska a trojice klubů z Krymu. Prostřednictvím Tereku se Kreml snažil poukázat na normalizaci situace v Čečensku po ukončení válečného konfliktu, pomocí fotbalových klubů na Krymu a jejich začlenění do ruských soutěží pro změnu demonstroval integraci poloostrova do Ruska po anexi v roce 2014. Tyto případy vykazují řadu podobných rysů, zároveň ale ukazují, jakým směrem se může instrumentalizace fotbalu vyvíjet v situacích, kdy do ní zasáhnou či nezasáhnou různě silné vnější faktory.